

واکسن کوو ایران برکت محصول ستاد اجرایی فرمان حضرت امام (ره) مجوز مصرف عمومی گرفت طبق اعلام وزیر بهداشت هفته آینده واکسیناسیون سراسری آغاز می شود

کار ویروس تمام است

با تولید «کوو ایران برکت» ایران در جمع ۶ کشور تولیدکننده واکسن کرونا در جهان قرار گرفت

عکس سفیر سفارتی فرانس

تیتراهای امروز

رئیس در برنامه گفت و گوی ویژه خبری با اشاره به لزوم جذابیت آفرینی برای نظام تولید تاکید کرد

مهار دلاکی با مالیات

جیلویی:
نسبت به قراردادهای کارگران بی تفاوت نخواهیم بود

قاضی زاده:
دولت ما متعلق به همه قومیت ها و مذاهب است

رضایی:
نهضت بزرگ خانه سازی ایرانیان را راه می اندازم

زاکانی:
ما نمی خواهیم کشور را کاربگاتوری اداره کنیم

«وطن امروز» گزارش می دهد: نگاهی به برنامه های اقتصادی ۵ کاندیدای جریان انقلاب

راه اینجاست

اظهارات دژ پسند درباره نقش بانک مرکزی در سقوط شاخص بازار سرمایه در یک سال اخیر

سقوط

به سبک همتی

چرا آمریکا نمی تواند هیچ اقدامی در جهت تهدید کشتی های تجاری و نظامی ایران انجام دهد؟

نمایش اقتدار ایران در دریای کارائیب

از این محموله ها برای حفاظت از منافع خود در دریا استفاده کند نه صادرات آنها به ونزویلا یا هر کشور دیگری. اما سوال اساسی در اینجاست: اگر چنین خبرهایی درست هم باشد، آیا دولت بایدن می تواند جلوی این محموله های تجاری یا حفاظتی به ونزویلا را بگیرد؟ یکی از تحلیلگران حوزه حقوق بین الملل در نشریه فارین پالیسی در این باره تصریح کرده است که قوانین بین المللی هر گونه اقدام مستقیم علیه کشتی های تحت حاکمیت کشورهای مختلف را در دریاهای بین المللی ممنوع اعلام کرده است؛ حتی اگر این کشتی ها تحریم های آمریکا را نقض کرده باشند. در ۲ هفته پیش که ۲ کشتی تجاری دیگر ایران به سمت ونزویلا حرکت کرده اند، نمایندگان تندر و جمهوری خواه در کنگره خواستار برخورد سریع دولت آمریکا با آنها و ضبط و توقیف آنها شده اند. سناتور مارکو رابو در این باره با خطاب قرار دادن بایدن، از او خواسته است جلوی این کشتی ها را بگیرد. کارنل اورفیلد، کارشناس حقوقی سسی انان و تحلیلگر فارین پالیسی در این باره نوشته است: «هزینه اقدام مستقیم در این باره بسیار بالاست. این اقدام باعث می شود ایالات متحده به دوروی دربار اهمیت دادن به قوانین بین المللی متهم شود و ممکن است دشمنان ایالات متحده نیز با این اقدام، به فکر بیفتند که همین اقدامات را علیه کشتی های آمریکایی به کار ببرند.»

دلیل این نگرانی این است که برخلاف دفعات پیش که نفت ایران با کشتی هایی با پرچم کشورهای دیگر جابه جا می شد، این بار ایران به تنهایی و با پرچم خودش و با نیروهای دریایی خودش به سمت ونزویلا در حرکت است و کشتی های دولتی ایران نیز تحت مصونیت حاکمیتی قرار دارند و هیچ اقدامی علیه شان نمی توان انجام داد. فارین پالیسی در ادامه تاکید کرده است: «در زمان صلح مصونیت حاکمیتی عملا بنیادی مستحکم و قدرتمند در برابر صلاحیت یک کشور خارجی برای دخالت در امور کشور دیگر است. موارد استثنا در این زمینه شامل دولت های شکست خورده، کشتی های جنگی با مالکیت جعلی، یا حمل سلاح های کشتار جمعی است. از سوی دیگر بر اساس کنوانسیون سازمان ملل متحد درباره قانون دریا کشتی های جنگی معمولاً با عنوان «کشتی مادر» امکان پشتیبانی هستند، تعریف می شوند که تحت فرماندهی یک افسر عالی رتبه بوده و توسط خدمه معین اداره می شوند. هر ۲ شناور ایرانی یعنی هم شناوری که نام ندارد و هم شناور دیگر با عنوان مکران، کاملاً منطبق بر تعریف کشتی های جنگی تحت کنوانسیون سازمان ملل متحد هستند. کنوانسیون سازمان ملل متحد که به اعتقاد و اعتراف ایالات متحده منعکس کننده حقوق بین الملل مرسوم است، صریحاً برخی از جزئیات مصونیت حاکمیتی را بیان می کند. بر این اساس در دریاهای آزاد، مصونیت حاکمیتی کاملاً به صورت مطلق و قطعی باید اجرایی شود. در ماده ۵۹ این کنوانسیون به صراحت آمده است: «کشتی های جنگی در دریاهای آزاد مصونیت کامل در برابر حوزه قضایی کشورهای دیگر دارند و تنها کشوری که کشتی ها با پرچم آن رفتار می کند، می تواند در این باره صلاحیت قضایی داشته باشد.» در ماده ۹۶ نیز مصونیت کامل قضایی برای کشتی هایی که تحت مالکیت یک دولت دیگر هستند به رسمیت شناخته شده است، حتی در حوزه دریاهای سرزمینی نیز مصونیت همچنان برای کشتی های متعلق به دولت ها به رسمیت شناخته شده است. هیچ کشور ساحلی نمی تواند در دریاهای سرزمینی، مانع عبور کشتی های دیگر شود و نمی تواند دستور بازداشت یا توقیف کشورهای دیگر را دهد و در نهایت می تواند از کشتی دولت دیگر بخواهد آن آبها را ترک کند.»

ادامه در صفحه ۶

یادداشت

نامه اکوان: رسانه های آمریکایی به همراه دولت این کشور، از یک هفته پیش که یک ناو نیروی دریایی ایران، به سمت ونزویلا به حرکت در آمد، با نگرانی به اوضاع منطقه کارائیب و آمریکای لاتین نگاه می کنند. برخی رسانه ها خبر داده اند احتمال می رود دولت بایدن بخواهد جلوی ورود کشتی های ایرانی به ونزویلا را بگیرد و برخی دیگر به نقل از دولت آمریکا اعلام کرده اند دولت بایدن از کشورهای ونزویلا و کوبا خواسته است اگر می خواهند امیدی به برداشته شدن بخشی از تحریم های اعمال شده علیه شان داشته باشند، نباید اجازه دهند کشتی های ایران در سواحل شان پهلو بگیرند.

تاکنون عمده دلیل نگرانی آمریکایی ها از روابط ایران، ونزویلا و کوبا، شکل گرفتن جبهه اقتصادی تحریمی ها بود که می توانست تحریم های آمریکا علیه هر ۳ کشور را به مساله ای تحفیرآمیز برای دولت ایالات متحده تبدیل کند. با این حال به نظر می رسد آمریکا حالا غیر از نگرانی درباره روابط اقتصادی ایران با کشورهای حوزه آمریکای لاتین، نگران صادرات سلاح های ایرانی به این کشورها نیز هست. اخیر گزارشی بلومبرگ در این باره نوشته است: «ناو جدید نیروی دریایی ایران که از هفته گذشته ایران را به مقصد دریای کارائیب ترک کرده است، محموله بسیار خطرناکی را با خود حمل می کند که شامل ۷ قایق تهاجمی موشکی سریع بوده و احتمالاً به سمت ونزویلا رهسپار شده است. این قایق های تندرو از کلاس پیکاپ ایرانی هستند؛ طول این قایق ها تقریباً ۶۰ فوت بوده و توان آن را دارند که ۲ موشک کشنده ضد کشتی را با خود حمل کنند. برد آنها در حالت زمین به زمین، بیش از ۲۰۰ مایل است. علاوه بر این گفته شده است که یک از ۱۳ اینچی نیز در این کشتی وجود دارد.»

این خبرگزاری در ادامه متن هشدارآمیز خود نوشته است: «شایه این قایق ها در خلیج فارس بسیار زیاد است که اکثر اوقات کشتی های تجاری را مورد فشار قرار می دهند و گاهی حتی کشتی های آمریکایی را به چالش می کشند. آنچه در این رابطه دارای اهمیت است، اینکه اکثر اوقات این قایق ها با ناویندر مکران چفت شده و در چنین شرایطی توان آن را نشان می دهند. «کشتی مادر» امکان پشتیبانی لجستیکی عمومی، سوخت رسانی، مهمات و ارتباطات طولانی مدت را فراهم کنند. این سوال در ذهن ایجاد شده است که چه اتفاقی میان ایران و ونزویلا در نزدیکی سواحل آمریکا در حال افتادن است و ونزویلا قصد دارد در استفاده از این امکانات جنگی دریایی ایران، چه هدفی را دنبال کند.»

اگر چه هنوز ایران این خبرهای رسانه های آمریکایی را تایید یا تکذیب نکرده است اما به نظر می رسد مهم ترین دلیل برای نگرانی رسانه ها و دولت آمریکا این باشد که شاید از این قایق ها برای اسکورت کشتی های تجاری ناقض تحریم های آمریکا در این منطقه استفاده شود. از زمانی که آمریکا یک کشتی متعلق به ایران را در نزدیکی این قاره متوقف و بیش از یک میلیون بشکه نفت از تانکرهای ایرانی به مقصد ونزویلا را توقیف کرد، این مساله مورد توجه دولت های ایران و ونزویلا قرار گرفت تا برای محافظت از شناورهای ورودی و خروجی از بندرهای شان، طرح قوی تری را اجرا کنند. در عین حال تحلیلگر بلومبرگ در این باره نوشته است که این همکاری ونزویلا با ایران، می تواند زمینه آزادی این کشور در آب های مجاورش را فراهم کند، همان گونه که ایران در خلیج فارس بسیار آزادانه عمل می کند. فرضیه بعدی در این باره این است که ایران از این قایق های تندرو و مهارتی که نیروهایش در عملیات های تعقیب و گریز با این قایق ها دارند، در واقع به دنبال راهی برای محافظت از کشتی های تجاری خود در راه کشورهای آمریکای لاتین، بویژه ونزویلا باشد و بخواهد

فلسطین؛ از گذشته تا امروز / بخش ۸ «بریتانیای کبیر» یا «پادشاه یهود»

دوم قرن نوزدهم و نیمه اول قرن بیستم در میان سیاسیون و اقتصادیان اروپایی و آمریکایی (اعم از مسیحی و یهودی) جایگاه فوق العاده و ویژه ای داشت. نظر به نقش مهم و محوری «روچیلدها» در اشغال سرزمین فلسطین و تشکیل دولت معجول یهودی در این منطقه، ضروری است شناختی-هر چند مختصر- از آنان پیدا کنیم. ریشه خانواده «روچیلدها» را تا قرن ۱۶ میلادی پیدا نمی کنیم. در این قرن، یکی از خیابان های شهر «فرانکفورت» (واقع در آلمان امروزی) به دلیل سکونت یهودیان در آن، به «خیابان یهودیان» شهرت داشت. هر خانواده یهودی، به رسم آن زمان، علامتی مخصوص به خود داشت که آن را بر سر درختانش می آویخت. بر سر درخت یکی از خانه های این خیابان، علامت یک سپر سرخ رنگ نصب شده بود، به همین دلیل، اعضای آن خانواده یهودی را به نام «روچیلدها» می شناختند که به معنی «سپر سرخ» است. «فرانکفورت» از قرن یازدهم، یکی از کانون های استقرار تجار و صرافان یهودی به شمار می رفت. در نیمه دوم قرن هجدهم، این شهر یکی از بنادر مهم و پر رونق اروپا بود. در آن زمان یهودیان، یکدم جمعیت فرانکفورت را تشکیل می دادند اما نقش اصلی را در تجارت این شهر بر عهده داشتند و بدون آنان، این بندر رونق نداشت. رئیس خانواده «روچیلدها»، در آن سال ها، «مایر آمشل روچیلدها» نام داشت. تا زمان این شخص، خانواده «روچیلدها» تجاری غیر معروف بودند. «مایر» موفق شد با حکام محلی آلمان ارتباط برقرار کند و مقام کارگزار مالی یکی از آنان را به دست آورد. «انقلاب فرانسه» و «جنگ های ناپلئون»، وضعیت «روچیلدها» را ارتقا می بخشید. با اشغال «هلند» به وسیله فرانسه، بازار بورس آن - که «قلب مالی» قاره اروپا محسوب می شد- متلاشی شد و به دنبال آن، بازار بورس فرانکفورت، کانون اصلی اقتصاد اروپا شد و طبیعی است صرافان و بانکداران این شهر، سودهای هنگفتی به جیب زدند به گونه ای که سال ۱۸۰۰ میلادی، «مایر آمشل روچیلدها» از نظر ثروت، دهمین یهودی شهر فرانکفورت شناخته شد و یکی از صرافان سرشناس اروپا بود که با بسیاری از حکمرانان و اشراف منطقه دادوستد مالی داشت. با به قدرت رسیدن «ناپلئون»، کارفرمای آلمانی «مایر» که وقوع جنگ را دریافته بود، انگلستان را به عنوان مکانی امن برای انتقال سرمایه های خود شناخته و به این ترتیب، «مایر» به عنوان کارگزار مالی او، سال ۱۸۱۰ میلادی سرمایه های وی را به انگلستان انتقال داد و پسر سومش «اتان» را به عنوان کارگزار این اموال به انگلستان فرستاد. چند سال بعد، پسران دیگر «مایر» هم به عنوان صراف و تاجر یا کارگزار مالی حکومت های دیگر اروپایی، عازم مراکز دولتهای بزرگ اروپایی شدند «اتان مایر روچیلدها» از نظر ثروت، دهمین ناپلئون، با انجام «عملیات مالی» و حتی «عملیات اطلاعاتی» به نفع انگلستان، ثروتی افسانه ای به دست آورد.

«اتان» دست در دست برداران دیگرش در «پاریس»، «وین»، «تایل» و «پدرش» در «فرانکفورت» طی جنگ های خونین ناپلئون، با خدمات رسانی به همه طرف های جنگ و البته سرویس دهی اختصاصی به سیستم اقتصادی انگلستان، «روچیلدها» را به معروف ترین بانکداران اروپا تبدیل کردند. درباره ثروتی که «روچیلدها» نوزدهم و سال های آغازین قرن بیستم، چیزی جز حاصل تکاپوی سرمایه داران یهودی و در رأس آنان «خاندان روچیلدها» بود؛ مورخان نوشته اند افتخار شخصیت های درجه اول بریتانیا این بود که «اتانیل روچیلدها» را در انتظار عمومی، «هاتی» خطاب کنند!

ادامه در صفحه ۶

تاریخ

محمدعلی صدقی: خاندان «روچیلدها» نیمه دوم قرن نوزدهم و نیمه اول قرن بیستم در میان سیاسیون و اقتصادیان اروپایی و آمریکایی (اعم از مسیحی و یهودی) جایگاه فوق العاده و ویژه ای داشت. نظر به نقش مهم و محوری «روچیلدها» در اشغال سرزمین فلسطین و تشکیل دولت معجول یهودی در این منطقه، ضروری است شناختی-هر چند مختصر- از آنان پیدا کنیم. ریشه خانواده «روچیلدها» را تا قرن ۱۶ میلادی پیدا نمی کنیم. در این قرن، یکی از خیابان های شهر «فرانکفورت» (واقع در آلمان امروزی) به دلیل سکونت یهودیان در آن، به «خیابان یهودیان» شهرت داشت. هر خانواده یهودی، به رسم آن زمان، علامتی مخصوص به خود داشت که آن را بر سر درختانش می آویخت. بر سر درخت یکی از خانه های این خیابان، علامت یک سپر سرخ رنگ نصب شده بود، به همین دلیل، اعضای آن خانواده یهودی را به نام «روچیلدها» می شناختند که به معنی «سپر سرخ» است. «فرانکفورت» از قرن یازدهم، یکی از کانون های استقرار تجار و صرافان یهودی به شمار می رفت. در نیمه دوم قرن هجدهم، این شهر یکی از بنادر مهم و پر رونق اروپا بود. در آن زمان یهودیان، یکدم جمعیت فرانکفورت را تشکیل می دادند اما نقش اصلی را در تجارت این شهر بر عهده داشتند و بدون آنان، این بندر رونق نداشت. رئیس خانواده «روچیلدها»، در آن سال ها، «مایر آمشل روچیلدها» نام داشت. تا زمان این شخص، خانواده «روچیلدها» تجاری غیر معروف بودند. «مایر» موفق شد با حکام محلی آلمان ارتباط برقرار کند و مقام کارگزار مالی یکی از آنان را به دست آورد. «انقلاب فرانسه» و «جنگ های ناپلئون»، وضعیت «روچیلدها» را ارتقا می بخشید. با اشغال «هلند» به وسیله فرانسه، بازار بورس آن - که «قلب مالی» قاره اروپا محسوب می شد- متلاشی شد و به دنبال آن، بازار بورس فرانکفورت، کانون اصلی اقتصاد اروپا شد و طبیعی است صرافان و بانکداران این شهر، سودهای هنگفتی به جیب زدند به گونه ای که سال ۱۸۰۰ میلادی، «مایر آمشل روچیلدها» از نظر ثروت، دهمین یهودی شهر فرانکفورت شناخته شد و یکی از صرافان سرشناس اروپا بود که با بسیاری از حکمرانان و اشراف منطقه دادوستد مالی داشت. با به قدرت رسیدن «ناپلئون»، کارفرمای آلمانی «مایر» که وقوع جنگ را دریافته بود، انگلستان را به عنوان مکانی امن برای انتقال سرمایه های خود شناخته و به این ترتیب، «مایر» به عنوان کارگزار مالی او، سال ۱۸۱۰ میلادی سرمایه های وی را به انگلستان انتقال داد و پسر سومش «اتان» را به عنوان کارگزار این اموال به انگلستان فرستاد. چند سال بعد، پسران دیگر «مایر» هم به عنوان صراف و تاجر یا کارگزار مالی حکومت های دیگر اروپایی، عازم مراکز دولتهای بزرگ اروپایی شدند «اتان مایر روچیلدها» از نظر ثروت، دهمین ناپلئون، با انجام «عملیات مالی» و حتی «عملیات اطلاعاتی» به نفع انگلستان، ثروتی افسانه ای به دست آورد.

«اتان» دست در دست برداران دیگرش در «پاریس»، «وین»، «تایل» و «پدرش» در «فرانکفورت» طی جنگ های خونین ناپلئون، با خدمات رسانی به همه طرف های جنگ و البته سرویس دهی اختصاصی به سیستم اقتصادی انگلستان، «روچیلدها» را به معروف ترین بانکداران اروپا تبدیل کردند. درباره ثروتی که «روچیلدها» نوزدهم و سال های آغازین قرن بیستم، چیزی جز حاصل تکاپوی سرمایه داران یهودی و در رأس آنان «خاندان روچیلدها» بود؛ مورخان نوشته اند افتخار شخصیت های درجه اول بریتانیا این بود که «اتانیل روچیلدها» را در انتظار عمومی، «هاتی» خطاب کنند!

نگاه

تأملی بر ادعای عجیب رئیس جمهور

دکتر حسن رزمیان مقدم *

اخیراً رئیس جمهور در سخنانی مدعی شده عملکرد دولت در حوزه سلامت از زمان «هخامنشیان» تاکنون بی نظیر بوده است. این ادعای ایشان با وجود آمار و ارقام و واقعیت های میدانی، ادعایی ناجا و مایه تعجب است. این نظر ایشان به چند دلیل قابل قبول نیست و می توان اثبات کرد آقای روحانی در حوزه سلامت، چندان موفق نبوده است.

در چند سال اخیر به دلیل شیوع کرونا که بلائی فراگیر و جهانی است، تمرکز حوزه سلامت در دولت بر کنترل این بیماری در کشور بوده و در این مسیر انرژی و هزینه های بسیاری صرف شد، از جمله یک میلیارد دلاری که از صندوق ذخیره ملی بنا به دستور رهبر معظم انقلاب به این مساله اختصاص داده شد اما شاهدیم شمار جان باختگان کرونا در کشور طبق آخرین آمار اعلام شده به ۸۲ هزار و ۱۲۷ نفر رسیده و همین آمار نشان می دهد دولت در کنترل این بیماری کارنامه درخشان و مطلوبی ندارد.

در بسیاری از مسائل مربوط به حوزه سلامت، وزارت بهداشت متولی بوده است اما از روز اولی که کرونا در کشور شیوع پیدا کرد، برای کنترل این بیماری باید میان همه نهادهای دستگه های دولتی همت و هماهنگی ویژه ای شکل می گرفت که متأسفانه در موارد بسیاری، شاهد این همت و هماهنگی نبودیم.

فقدان مدیریت و کنترل جدی جمعیت، مراسمات و مسافرت ها با وجود تذکرات مکرر وزارت بهداشت از عالم سوءمدیریت بیماری کرونا توسط دولت بود و موجب شد علاوه بر سیر صعودی کرونا، شاهد شیوع ویروس های جهشی یافته کرونا در کشور نیز باشیم و مردم هر روز در غم از دست دادن عزیزان خود به سوگ بنشینند و همچنان در نگرانی و دلهره به سر ببرند. از سوی دیگر عدم هماهنگی ها و سوءمدیریت ها موجب شد برای جلوگیری از گسترش ویروس در کشور، دست به دامان تعطیلی ها شویم و همین امر موجب شد فشار اقتصادی به مردم چندین برابر شود. به طور کلی به نظر من با توجه به مشکلات عدیده ای که در این مدت برای حوزه سلامت به وجود آمد، یا آنکه وزارت بهداشت در موارد مختلف فعالیت های بسیاری داشت اما عدم همکاری سایر نهادهای دولتی باعث شد دولت در حوزه سلامت صد در صد موفق نشود و سخن آقای روحانی که ادعا می کند عملکرد بی نظیری داشته، مورد قبول واقع نشود.

* عضو کمیسیون بهداشت مجلس